

Kanunnik Paul Van Paepegem 60 jaar priester

Op zaterdag 5 oktober is er in de kerk van Sint-Amandus een feestelijke viering voor het 'diamanten priesterjubileum' van kanunnik Paul Van Paepegem. Tijd om bij hem op gesprek te gaan.

Ik werd verwacht! De koffie en gebak stonden klaar, alsook het middagaperitief met de nodige hapjes. Ik voelde mij onmiddellijk welkom.

Je werd priester gewijd in 1959, was het altijd een droom om priester te worden?

Ik werd gewijd op 4 april 1959 door Mgr. Calewaert in de St.-Baafskathedraal.

Ik woonde in Ninove en ging daar naar het St.-Aloysiuscollege tot het einde van de lagere cyclus Latijn-Grieks. In 1951 beëindigde ik de hogere cyclus Latijn-Grieks in het Sint-Lievenscollege in Gent. Het was daar dat ik begon na te denken over het priesterschap. Een leraar zei toen tegen mij: 'jij gaat priester worden'. Een retraite bij de jezuïeten in Drongen, in het laatste jaar humaniora, heeft mij toen aangezet om voor het seminarie te kiezen. Ook de dienstbaarheid die samenhang met het priesterschap heeft mij gestimuleerd om priester te worden.

We zijn in 1959 met 32 seminaristen gestart en 23 zijn priester gewijd in Gent.

We leefden natuurlijk ook in een andere tijd. In de periode van 1958 tot 1968 kwam men met veel priesters in contact, zowel in de familie, de school als in de jeugdbeweging. Dat allemaal heeft ook meegespeeld voor de definitieve keuze.

Als priester ben je altijd blijven werken in en voor het onderwijs. Was dat een bewuste keuze?

Ik heb altijd graag in het onderwijs gewerkt, maar ben altijd betrokken gebleven bij de parochie. Ik ben altijd zondagonderpastoor geweest. Ik was ook lid van de parochieraad, aalmoezenier van de gezinsgroepen Waasland, en lid van een pak werkgroepen op diocesaan en nationaal vlak.

Van 1984 tot 1986 was ik wel pastoor van Daknam (Lokeren). Ik was vanaf mijn wijding tot 1968 leraar in het St.-Lodewijkcollege in Lokeren en nadien was ik er superior tot 1984. Later werd ik door het bisdom benoemd als hoofdinspecteur voor het katholiek onderwijs en werd ik bisschoppelijk vicaris voor onderwijs en parochiecatechese.

Tenslotte werd ik gedelegeerde van de bisschop bij de oudere en/of zieke priesters en diakens van het bisdom.

In 1992 werd je benoemd als kanunnik?

Kanunnik is een eretitel. De titel 'kanunnik' wordt door de bisschop verleend (na akkoord van de bestaande kanunniken). Meestal is die titel gekoppeld aan bepaalde functies: vicaris, deken van een grote stad (vroeger), of wegens speciale verdiensten.

Officieel ben je met pensioen, maar je bent nog altijd actief bezig in de pastoraal?

Ik woon reeds drieëndertig jaar in Sint-Amandsberg. Wekelijks ga ik in de St.-Amanduskerk nog voor in een eucharistie, alsook in de St.-Niklaaskerk op zaterdag. Er zijn ook de kapittelmissen van de kanunniken op maandag en vrijdag in de kathedraal.

Twee tot drie keer in de maand doe ik een eucharistie in het woon- en zorgcentrum in Melle.

Daarnaast doe ik ook nog ziekenbezoeken.

Je hebt vooral in het onderwijs gewerkt in verschillende functies. Wat heb je het liefst gedaan?

Van 2004 tot 2018 was ik bisschoppelijk gedelegeerde, belast met de zorg voor priesters en diakens. Die functie heb ik met veel overtuiging gedaan. Ik had er diepgaande gesprekken. Ik heb er zelf ook veel van bijgeleerd.

Ook als superior in het Sint-Lodewijkcollege te Lokeren had ik veel contact met families, ook met 'gastarbeiders' die er in de textiel kwamen werken. Met al die mensen had ik ook veel gesprekken en heb ik veel van bijgeleerd en van terug gekregen.

Is er een gebeurtenis die je speciaal (negatief of positief) is bijgebleven?

Wat mij opvalt is de negatieve berichtgeving van de nieuwsberichten. Er wordt veel goeds gedaan tussen de mensen maar dat wordt te weinig in het nieuws vermeld. Sla de krant maar open, vooral negatieve berichtgeving. Veel meer zouden de mensen die helpen bij rampen aan het woord moeten komen in plaats van te blijven focussen op de ramp zelf en het aantal slachtoffers.

Ook aan mensen die voor anderen zorgen in bejaardenhulp en ziekenhuizen wordt vaak te weinig aandacht aan gegeven.

Er zijn natuurlijk ook positieve berichten. Bijvoorbeeld bij acties voor 'goede werken': Kom op tegen kanker – de warmste week – baby Pia. En niet vergeten de inzamelingen voor Broederlijk Delen en Welzijnszorg.

Mijn priesterwijding is mij bijgebleven. Ik heb na mijn wijding in de tuin gewerkt... ik zweefde gewoon!

Parochies worden samengevoegd. Hoe sta jij er tegenover?

(Een diepe zucht). Er moest iets gebeuren. Zijn we te laat? Onder Mgr. Luysterman waren er al gesprekken over fusioneren, maar de meerderheid in de bisschopsraad vond het nog te vroeg. De nood dwingt nu om maatregelen. Financiën spelen natuurlijk ook mee. De staat moet zoveel blijven betalen terwijl men op veel fronten wil bezuinigen.

Wat vooral belangrijk is in de reorganisatie van de parochies is dat men oog blijft hebben voor het vormen van gemeenschappen ook in kleine lokaliteiten. De gemeenschappen samen zullen de kerk van morgen zijn.

Hoe zal de kerk verder evalueren daar er weinig priesterroepingen zijn?

De vijver waaruit we moeten vissen is klein daar er ook weinig gelovigen zijn. 'Geloven' is het grote probleem. Zijn gehuwde priesters een oplossing? Als men als gehuwde niet gelooft, zullen ook van daaruit geen priesters komen. Het geloof heeft geen geslacht. Vrouwen toelaten tot het diaconaat zou op termijn moeten kunnen. De vraag is ook: hoe zien wij het ambt? In het kerkelijk recht staat er zoiets als 'in geval van nood mag een leek een parochie leiden'. Een priester zal niet elke week in elke gemeenschap kunnen aanwezig zijn om eucharistie te vieren. Waarom zou een gemeenschap in het weekend dan niet kunnen samen komen om samen te bidden?

Er is nog veel om over na te denken. Maar beslissingen omtrent het ambt moeten komen uit Rome.

Wil je zelf nog iets toevoegen aan ons gesprek?

Ik heb veel respect voor de mensen (priesters, diakens en leken, mannen en vrouwen) die zich inzetten voor de parochie, voor de Kerk en kerken, voor de liturgie, voor zieken en ouderen. Er zijn veel mensen die 'voor anderen' en voor de Heer werken.

Dankjewel voor het openhartig gesprek en de ontvangst!

Marijke De Vogeleer
Parochieassistent Gent-Oost